

BISKUPI - NASTĘPCY APOSTOŁÓW

Rola Apostołów i ich pomocników:

- Dzieje Apostolskie oraz Listy poświadczają to, o czym mówi Konstytucja *Lumen gentium* Soboru Watykańskiego II, a mianowicie że Apostołowie „mieli w sprawowaniu swego urzędu rozmaitych pomocników”.
- Istotnie, w kręgu wspólnot chrześcijańskich, powstały wkrótce po Pięćdziesiątnicy, wyróżniało się niewątpliwie grono apostołów, a zwłaszcza grupa tych, którzy we wspólnocie jerozolimskiej byli „uważani za filary: Jakub, Kefas i Jan”, jak stwierdza św. Paweł w Liście do Galatów (por. 2,9).
- Mowa tu o Piotrze, ustanowionym przez Jezusa głową Apostołów i najwyższym pasterzem Kościoła; następnie o Janie, umiłowanym Apostole; wreszcie o Jakubie, „bracie Pańskim”, uznanym za głowę Kościoła jerozolimskiego.
- Obok apostołów Dzieje Apostolskie wspominają również „starszych” (por. Dz 11,29-30; 15,2.4), którzy wraz z nimi stanowili pierwszy, podporządkowany im stopień hierarchii.

Rola zwierzchników wczesnego Kościoła:

- dokładnie określone w pasterskich listach do Tytusa i do Tymoteusza.
- zostali postawieni na czele wspólnot (por. Tt 1,5; 1 Tm 5,17).
- Po Soborze Jerozolimskim Apostołowie posyłają do Antiochii, obok Barnaby i Pawła, dwóch innych zwierzchników: Judę oraz Sylasa jako „ludzi przodujących wśród braci” (Dz 15,22).
- W listach Pawłowych oprócz Tytusa i Tymoteusza wymienieni są jeszcze inni „współpracownicy” i „towarzysze” Apostoła (por. 1 Tes 1.1; 2 Kor 1.19; Rz 16,1.3-5).

Następstwo Apostołów i ustanowienie nowych zwierzchników:

- W pewnym momencie Kościół staje wobec konieczności ustanowienia nowych zwierzchników, następców Apostołów.
- Apostołowie, aby powierzona im misja była kontynuowana po ich śmierci, bezpośrednim swoim współpracownikom przekazali zadanie prowadzenia dalej i umacniania rozpoczętego przez siebie dzieła, zalecając im czuwanie nad całą trzodą, aby byli pasterzami Kościoła Bożego (por. Dz 20,28).

Ustanowienie i zasada sukcesji:

- Ustanowili więc takich mężów, a następnie zarządzili, aby, gdy tamci umrą, posługiwanie przejęli inni doświadczeni mężowie.
- Ustanowienie tej zasady sukcesji poświadczają pozabiblijni autorzy chrześcijańscy, jak św. Klemens, św. Ireneusz i Tertulian.

- Stanowi ona fundament przekazywania autentycznego świadectwa apostołskiego z pokolenia na pokolenie.

- Mówi Sobór: „W ten sposób – jak to stwierdza św. Ireneusz – przez tych, którzy przez Apostołów ustanowieni zostali biskupami, i przez ich następców aż do nas samych w całym świecie widoczna jest i zachowana tradycja apostołska”.

Wymiary sukcesji apostołskiej:

- Z tych samych tekstów wynika, że sukcesja apostołska ma dwa wzajemnie uzupełniające się wymiary: pasterski oraz doktrynalny.

- Apostołom dane było jedyne i nadzwyczajne, nieprzekazywalne doświadczenie, i że oni odegrali niepowtarzalną rolę w kształtowaniu.

Misja pasterska Biskupów:

- Biskupi wypełniają misję pasterską powierzoną Apostołom i posiadają wszystkie uprawnienia z nią związane.

- Biskupi spełniają ją przy pomocy współpracowników (kapłani i diakoni)

Sukcesja apostołska biskupów z ustanowienia Bożego:

- Sobór podkreślił, że sukcesja jest z ustanowienia Bożego: Biskupi z ustanowienia Bożego stali się następcami Apostołów jako pasterze Kościoła; kto tedy ich słucha, słucha Chrystusa, a kto nimi gardzi, Chrystusem gardzi i Tym, który posłał Chrystusa (por. Łk 10,16)".

Na podstawie: *Katechezy Ojca Świętego Jana Pawła II Jan Paweł II. Kościół*, Kraków – Ząbki 1999, s. 145-148.